Ч. 28. Неділя 19 (6) лютого 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З Делеґаций. — Справа будови водних доріг. — Росийско-хіньский спір.

Войскова комісия австрийскої делеґациї радила дальше над звичайним войсковим буджетом. Дел. Еленбоґен критикував поведене войскових властий в справі переступленя кредитів. Відтак заявив, що социялісти уважають дволітну войскову службу за перший крок до заведеня міліциї.

На пополудневім засіданю промавляв член польского Кола дел. Петеленц.

Відтак міністер війни бар. Шенайх відповідав передусім на замітки звітника в справі поправи зелїзничих доріг і заосмотреня в воду та ствердив, що войскова управа виступала за стратеґічно важними зелїзницями і їх заосмотренєм у подвійні тори та за направою доріг, особливо в Босиї, а заразом дбала о заосмотрене в воду Істриї, Дальмациї і Герцеґовини.

Відтак обговорював міністер подрібно справу підофіцирів, котрі є вже довше в службі, а котрих теперішне число 15.830 при дволїтній службі не вистане. Се, що конечне, робить ся і нині, але пожаданим є, щоби відобрано офіцирам лекші роботи, котрі властиво повинні сповняти підофіцири, котрі уже довше служать.

Міністер вказує на уступ exposé в справі закона про заосмотрене і замічає, що заосмотрене підофіцирів державними посадами не вистає. Плянує ся утворене в армії нових 3000 місць із відповідною дотациєю і авансом аж до платні капітана. Є в пляні також і утворене шкіл для людий, що хотіли би стати підофіцирами. Заки буде полагоджений закон про заосмотрене, міністер бажає, щоби его просьба, звернена до обох правительств в справі новелї до теперішного закона про заосмотрене, можливо скоро була зреалізована.

През. міністрів бар. Бінерт повтаряє, що войскова процедура готова з виїмком одної точки. В теперішній хвили не може нічого подати до відомости про зміст переговорів з угорским правительством. Правительство сьвідоме ваги цілої справи і стреміти буде до полагодженя єї в австрийскім парляменті.

Полемізуючи з пос. Еленбоґеном, заявляє, що переступлене кредитів годі уважати зломанем конституциї. Повстають они з причини дуже малого преліминованя, або з причини непредвиджених подій. При рахункових замкненях можна їх признати або відкинути, але не можна тут говорити про зломане конституциї. Бесідник зовсім не застерігав собі переступлюваня кредитів, але говорив лише, що на слідуючий рік не може дати обітниці, що не наступить ніяке переступлене, бо такого приреченя не можна дати при переході з буджету о переступленю 25 міліонів до нормального.

По запиті дел. Станека і відповіди міністра війни засїдане перервано.

„Neue fr. Presse“ доносить, що правительство постановило виделеґувати осібну міжміністерску комісию для прослідженя справи водних доріг. Той крик правительства — пише та ґазета — є відповідию на остру дискусию переведену в Колі польскім, в котрій Коло домагало ся від правительства діл на доказ, що правительство наміряє поважно займити ся справою водних доріг.

Справі будови каналів був присьвячений відчит міністерского радника Шефера, виголошений оногди в „Товаристві приятелів поступу“ у Відни. В своїм відчиті приходить преленґент до висновку, що будова каналів була би менше користна для населеня як будова нових подвійних колій на зелїзницях.

Що-до звущаня над жовнірами, міністер вказує, що з 14 случаїв, які наведено в послїдній сесиї делеґаций ані один не був згідний з правдою. Є що-до сего острі приписи міністерства війни, але ексцесів темпераменту годі зовсім усунути. Плянові секатури в армії не

---

23)

ВУЙКО БЕРНАК.

З анґлійского — Р. Конана Дойлє.

(Дальше).

— Впрочім — говорив цісар дальше — ані я Парижан не люблю, ані они мене. Они ніколи не забудуть мені того, що я велів вже стріляти на них і що готов то знов зробити. Я научив їх мене бояти ся і величати, але до любви не можу їх примусити. А чого я для них не зробив! Де скарби Ґенуї, образи з Венециї і статуї з Ватикану? Всьо то в Люврі. Добичию моїх воєнних діл прикрасив я місто. Але они легкі, ті Парижани і все мусять щось мати, о чім могли би говорити. Тепер вививають капелюхами, коли я появлю ся; але були би спосібні другим разом грозити мені пястуками, колиб я від часу до часу не давав якоїсь інтересної теми до розмови, аби відвернути їх увагу. Недавно велів я виключно в тій цїли позолотити баню палати інвалідів. Людвик XIV займав їх гадки своїми війнами. За Людвика XV було богато любовних пригод і двірских скандалів до обговореня. Людвик XVI не умів їм нічого дати, тому відрубали єму голову. А ви, пане Талейранд, помагали, аби він дістав ся під ґільотину.

— То ні, найяснійший пане, я був все одним з уміренійших.

— Що найменше не жалували ви его смерти.

— О стілько менше, о скілько зробив місце для вас, найяснійший пане.

— Нічого нема, Талейран, що могло би було спинити мій триумфальний похід. Я уродив ся до найвисшого достоїнства. То чув я від дитиньства. Пригадую собі ще на приготовленя до переговорів в Кампо Формiо. Я був тоді ще молодим ґенералом і не мав ще трицятьох літ. В павільоні повновластця стояв пустий престол, а над ним цісарский орел. Я вибіг по сходах і сів на престолі. Я не міг нічого стерпіти, що було висше від мене. В глубині моєї душі знав я дуже добре, що мало бути з мене. Навіть тоді, коли я з моїм братом Люсияном мешкав в малій, дешевенькій комнатці, здавав я собі вовсім ясно справу з того, що колись буду панувати над великою державою. А притім мої попередні успіхи не давали мені ніякої опори для моїх надій. Я був сорок другий між пятьдесять вісьмома товаришами. В математиці був я досить спосібний, впрочім ні в одним предметі більше. Коли инші працювали, я думав. З дому не виніс я нічого, що могло би підпомагати мою честилюбивість. По вітци не унаслідив я нічого крім слабого жолудка. Ще дуже молодий прибув я до Парижа в товаристві вітця і сестри Каролини.

Ми мешкали при улици Рішелїє і бачили часто короля, як переїздив в своїй хорошій кариті. Хто був би тоді подумав, що малий корсиканьский хлопець, який з відкритою головою глядів за каритою, стане слїдуючим володітелем Франциї? А однако я й тоді мав чувство, немов би та карита належала до мене, а ні до кого більше. Що там, Констан?

Мовчаливий льокай похилив ся і шепнув щось цісареви до уха.

— Так, правда — сказав цісар. — То було умовлене; я зовсім забув. Она тут?

— Так, найяснійший пане.

— В сусідній комнаті?

— Так.

Талейран і Бертієр значучо переглянули ся і міністер хотів усунути ся.

— Ні, ні, можете тут лишити ся — сказав цісар. — Засьвіти лямпи, Констан і аби за пів години був готовий віз. Перечитайте той лист до цісаря Австриї, Талейран, скажете мені відтак, що думаєте о тім. Тут, де Менваль, є обширне справоздане про нові корабельні варстати в Брест. Зробіть витяг з того, завтра о пятій годині рано хочу его мати на моїм столику. Ви, Бертієр, маєте постарати ся, аби ціла армія була о семій годині на кораблях. Хочу видіти, чи в трех годинах може всісти на кораблі. А пан де Ляваль зажде тут, доки не поїдемо до Пон де Брік.

Тепер одержали ми всі свої прикази. А він перейшов короткими, скорими кроками через комнату і отворив бічні двері. Понад его широкі плечі побачив я якусь стать одіту в рожеву сукню; відтак занавіса закрила ся за ним.

Талейран підтягнув свої грубі брови до гори, а Бертієр почав знов гризти нігті.

— Котра то? — шепнув міністер.

лучають ся. Кари за знущаня над жовнірами дуже острі, а нова карна процедура викаже се ясно.

Говорячи про самоубийства, міністер жаліє, що 1869 р. знесено інституцию полкових капелянів, бо они належали до народности жовнірів і мали дуже користний вплив. Привернене сеї інституциї не можливе з огляду на великі кошти, але в разї мобілїзациї є предвиджене, що кождий відділ войска дістане свого духовника та полеву каплицю.

Міністер дає відтак подрібні поясненя про вправи та що-до відносин і платень войскових лїкарів.

Що-до конечности удержаня презенцийного стану войск в Боснї та Герцеґовинї то се конечне, бо з огляду на ситуацию в сусїдних балканьских провінциях сю провінцию мусить уважати ся постійним военним тереном.

Бесїдник подає подрібні вияснення про кошти дволїтної служби, підчеркуючи, що 84% жовнірів буде служити два роки, 13% три роки, а 3% (при маринарці) чотири роки. Міністер наводить полекші для підданих, що перебувають за границею та для сих, що удержують родини. На заміт, що все переступлювано буджет а нїколи не заощаджувано, заявляє, що в 1908 р. заощаджено два мілїони. Що-до заміток, роблених на тему тайного засїданя угорскої делеґациї, заявляє міністер, що на тім засїданю удїляв поясиень про фортифікациї і мобілїзацию і просив, щоби его висновки трактувати як довірочні.

Росийске правительство поручило росийскому послови в Пекинї вручити хіньскому правительству письмо, в котрім звертає ся увагу на недодержуване хіньским правительством торговельного договору з р. 1881. Росийске правительство заповідає ріжні торговельні зарядженя, між иншими утворене нових консулятів без питаня о те хіньского правительства, а колиби оно робило трудности, росийске правительство уважало би то за доказ, що Хіна не хоче удержувати з Росиєю приязних відносин. Росийске правительство застерігає собі вільні руки, аби поробити у відповіднім часї зарядженя з причини нарушеня торговельного договору.

„Новое Время" називає росийске письмо до хіньского правительства „півультіматум", бо письмо не визначує реченця. Коли би однако Хіна до двох тиждніів не дала відповіди, буде то півультіматум доповнене.

„Біржевия Вєдомості" кажуть, що письмо вийде на користь скріпленя мира в Азиї, котрого треба як Росиї так і Хінї.

Петербургский кореспондент льондоньского Times-а довідує ся, що росийске правительство для підпертя своїх погроз приготовлює виправу до обсадженя хіньскої области Ілї, в хіньскім Туркестанї. То поважне зарядженє є конечне з огляду на опір Хіни що до додержаня договору в р. 1881.

Новинки.

Львів, дня 18-го лютого 1911.

— **З зелїзниці.** З причини сильних морозів зменшено обтяжене поспішних поїздів ч. 3 і 4; в тій цїли здержано при тих поїздах аж до відкликаня курс возів Підволочиска - Прага і Броди-Львів.

— Із Станиславова доносять нинї: З причини заметелї снїгової здержано загальний рух на льокальній зелїзници Долина - Вигода з вчерашнім днем мабуть на 3 днї.

— Дня 24 лютого 1911 о год. 9 відбуде ся в маґазинах товарових стациї Перемишль публична лїцитация невідобраних товарів як: горівки, вина, цукорки, мила, сьвічки, машини рільничі, машини до шитя, паста до чобіт, материї вовняні і футра і т. п.

— **Страшна заметіль** лютила ся вчера по полудни около 5 год. у Львові. Хвилями годї було сьвіт бачити, так дув вітер снїгом і засипав улиції а вагони трамваєві що хвиля приставали з причини, що купи снїгу заставляли дорогу. Вихор хвилями устав, але вертав відтак знов з подвійною силою. Був то очевидно відгомінь тої бурі яка лютила ся на заході а про котру наспіла з Відня така вість:

Вчера около 1 годині по полудни настав у Відни страшенний вихор і тревав звиш 3 години. На перехрестях улиць і площах хвилями годї було перейти, бо вихор валив з ніг. З домів зривав вивіски та валив комини: не обійшло ся й без нещасливих случаїв а поготівля ратункова мусїла аж в 17 случаях спішити на поміч. В самім осередку міста „на Ґрабені" вихор зірвав величезну вивіску і кинув нею на улицю, не зваливши на щастє нікого. — Але й то треба зазначити, що від вчера значно потеплїло. Вчера вечером було у Львові лиш 2 степенї морозу, а нинї вже снїг на улицях топить ся, хоч хвилями сьвіжий перепадає.

— **Розміщенє судів у Львові.** Правительство купує від дирекциї зелїзниць будинок дирекцийний при ул. Красїцких а в наслїдок того вже в найкоротшім часї суди львівскі будуть розміщені в слїдуючий спосіб: Апеляцийний суд і секция І, що містять ся доси при ул. Ягайлоньскій будуть перенесені до будинку дирекциї держ. зелїзниць при ул. Красїцких, який ще через добудову розширять а дирекция побудує собі новий дім при улици Мицкевича і Зиґмунтовскій. Карний суд секция ІІІ, а рівночасно вязниця, що є тепер при ул. Батория перейдуть до дому де є Бриґідки при ул. Казимірівскій, де побудує ся більший чотироповерховий дім, а вязні звідтам перейдуть до Дрогобича. Краєвий цивільний суд і суд секциї ІІ перенесуть ся до дому при ул. Баторія, який також перебудує ся. Той дім, в якім містить ся краєвий суд цивільний, правительство має намір продати Чинови оо. Єзуїтів. Всї ті зміни що до розміщеня львівских судів переведе ся в часї до кінця 1917. Насамперед перенесе ся апеляцийний суд і секция І до перебудованого дому дирекциї зелїзниць, а на кінци будуть ся перебудовувати і зовсїм відновляти Бриґідки.

— **Приготовленя до Шевченківского сьвята у Відни.** Українська кольонія у Відни поробила також приготовленя до вшанованя памяти

— Співачка з великої опери.

— Чи мала Іспанка попала в неласку?

— Менї здає ся, що нї; она лише що вчера була тут.

— А ґрафиня?

— Тій купив він віллю в Амбльтаз.

— Але не сьміє бути скандалу на дворі — сказав Талейран з глумливим усьміхом, нагадуючи собі проповідь, якою его цїсар перед хвилею почастував. — А тепер, пане де Ляваль, був би я цікавий дізнати ся дещо про діяльність бурбоньскої партиї в Анґлії. Ви чей мусите о тім знати? Чи мають они яку надію на успіх?

Кілька хвиль засипував мене питанями, які ясно вказували, як справедливо оцїнював его Наполеон. Той чоловік очевидячки рішив ся, нехай би стало ся що небудь, станути по сторонї побідника. В часї нашої розмови вбіг до середини Констан. Був дуже змішаний. Я нїколи був би не гадав, що его лагідне, звичайно майже неподвижне лице, зможе в одній хвили так змінити ся.

— На милість Бога, пане Талейран — крикнув, заломлюючи руки. — Таке нещастє! Хто був би того надіяв ся!

— Що стало ся, Констан?

— Ох, пане Талейран, не сьмію перешкаджати цїсареви, але — але — приїхала цїсарева і зараз тут увійде.

XIV.

Йосифина.

Талейран і Бертієр поглянули на себе змішані. Старий, хитрий дипльоиат, що звичайно так знаменито володів над чертами свого лиця і укривав їх мов за маскою, зраджував тепер несупокій. У него була то радше злобна ра дість як заклопотанє, але Бертієр, щиро прихильний Наполеонови і Йосифині, підбіг мов божевільний до дверий павільону, аби спинити цїсаревій вступ. Констан кинув ся до тої занавіси, що засланяла двері до комнати цїсаря, але знов відступила его відвага і він вернув глядати помочи у Талейранда. Але рада Талейранда була би на всякий спосіб прийшла за пізно, бо Рустем, мамелюк, отворив вже двері, аби впустити дві панї. Перша була висока; струнка; милий усьміх лежав на еї устах, а еї вічливе але при тім достойне поведенє мусїло їй на перший погляд здобути всї серця. Мала на собі чорний оксамітний плащ з білими обшивками під шиєю і на рукавах; на еї чорнім капелюсї пишало ся хороше біле перо. Єї товаришка була менша, а лице еї можнаб було назвати звичайним, колиб его живий вигляд і великі чорні очи не додавали ему принади. Та, що увійшла перша, віддала при дверех мамелюкови тонкий сталевий ланцушок, на котрім вела пса.

— Ліпше нехай лишить ся там — сказала незвичайно милозвучним голосом. — Цїсар не дуже любить пси, а коли нападає ся его, то треба принайменше числити ся з его смаком. Добрий вечер, пане Талейран. Панї де Реміза і я виїхали нинї на прогульку вздовж побережа і задержали ся тут, аби довідати ся, чи цїсар приїде нинї до Пон де Брік. Чи може вже від'їхав? Я надіяла на певно его ще тут застати.

— Єго Величество був ще перед хвилею тут — сказав Талейран, кланяючи ся.

— Нинї вечером даю принятє в моїм сальонї — о скілько мої комнати в Пон де Брік можна так назвати — і цїсар обіцяв менї, що перерве свої роботи і зробить менї приємність своєю присутностию. Колиб то можна его наклонити, аби він взагалї менше працював! Помимо его зелїзного здоровля не витримає того житя на довший час. Єго нервові напади повторяють ся чим раз частїйше. Він хоче сам всьо зробити. То дуже благородно з его сторони, алеж се мука. Не сумніваю ся, що він і тепер... Отже ви не знаєте, де він є, пане Талейран?

— Дожидаємо его кождої хвилї, Ваша цїсарска Милости.

— То й я зажду з вами. Ах, пане де Менваль, як я вас жалую, коли бачу, як сидите перед тою горою актів. Я була майже в розпуцї, коли пан де Буріян відходив, але ви перевисшаєте ще вашого попередника пильностию. Ходіть до огня, панї де Реміза. Так, так, я хочу того; вам певно зимно. Констан, присунь панї де Реміза ту шкіру під ноги.

Такі дрібниці і уважливість тої доброї женщини походили справдї з серця і здобували їй прихильність високих і низших. Она не мала навіть між найбільшими противниками свого мужа ні одного ворога. Як одинока, опущена женщина, що пізнійше провела решту свого сумного житя на замку в Мальмазон, тїшила ся не менше любовію і поважанєм всїх Французів, як при боці свого сьвітовладного мужа. І з усїх жертв, які Наполеон приніс своїй честилюбивости, ні одна не коштувала его такої тяжкої борби і ні одна не боліла его так дуже, як саме розлука з Йосифиною.

Цїсарева сїла на фотели коло комина, де перед хвилею сидів Наполеон. Так пощастило ся менї приглянутись їй з дуже близька. Уроджена як дочка поручника, займала нинї найвисше становище між всїми жінками Европи. Була старша о шість лїт від Наполеона і мала тодї сорок другий рік житя; але з віддаленя або при слабім сьвітлї можна було, не підлещуючи їй, сказати що виглядала на трицятьлїтну.

(Дальше буде).

Незабутного Кобзаря сего року в наддунайській столици. Доси зроблено в сім напрямі ось що: Заступники тутешних наших товариств: „Січ“, „Родина“, „Поступ“ і „Кружок Земляків“ утворили спільний Комітет, котрий рішив відсьвяткувати 50-літні роковини смерти нашого Ґенія спільно вечерницями. Комітет рішив ся віддати провід і цілу технічну сторону переведеня вечерниць в руки тов. „Січ“. День вечерниць вже назначений: Відбудуть ся они дня 4 марта н. ст. о 8-ій год. вечером в VIII. части міста в салі „Lehrerhaus-у“. Прирекли вже в них свою участь всї найвизначнійші тутешні наші сили артистичного званя. Тїснійший комітет зазнає притім в своїх змаганях попертя зі сторони патронату вечерниць, в якого склад входить кілька визначних серед нашої кольонії личностий. Позате не може кольонія на жаль здобути ся на жадну иншу більшу маніфестацию на вні. Та притім задумали ми ще одну річ, яка переведена як слїд в діло, булаб не менше вартною пошаною Поета. Задумали ми покликати до житя на віденьскім ґрунті нове просьвітно-добродїйне товариство: „Рідна Школа“ ім. Тараса Шевченка. В тій цїли єствує вже якийсь час осібний комітет, що поробив вже вступні заходи і роботи в тій справі і є надія, що через який місяць нове товариство ввійде в житє. Серед данних обставин був би се рівнож гідний акт пошани Шевченкових ідей.

— **З Ярославщини** пишуть до „Руслана“: Дня 12 с. м. по вечірни відбули ся в Сколошові загальні збори Кружка „Сїльского Господаря“ (на Сколошів-Радимно) при участи понад 100 селян та духовеньства і сьвітскої інтеліґенциї. Вступне слово мав голова Кружка о. радник К. Кузик. Реферат о конечности орґанізациї селяньства виголосив о. крил. Б. Гоцький з Острова; о молочарстві п. дир. Юр. Шумский з Павлусьова. Промовляли сьвідомі патріоти селяни П. Янда, М. Стопа, Я. Дідич, Н. Назар і инші, та влучними поглядами представляли житє-бутє Сколошова і Радимна давне а теперішне від 3 літ. Всї присутні висказали конечність заложити молочарску спілку; вибрано до сего комітет, котрий спільно з зарядом Кружка має всьо потрібне зробити, щоби ввести се діло в житє.

В Радимнї-Сколошові є пожарниче Тов. „Сокіл“ (64 членів), котрий причиняєсь до розбудженя патріотичного житя, та з прегарним прапором бере участь в прилюдних народних і церковних торжествах. В Радимнї є читальня „Просьвіти“ з 63 членами а в Сколошові дві читальні „Просьвіти“; всї они під проводом духовної і сьвітскої інтеліґенциї дуже гарно розвивають ся. Тепер засновує ся в Сколошові третю читальню „Просьвіти“ імени Тараса Шевченка. Потреба аж трох читалень ізза того, що Сколошів розтягає ся близько на 9 кільометрів. В марті с. р. відбуде ся тут концерт-вечерниці для пошанованя 50-роковин смерти незабутого Кобзаря Шевченка.

— **Засипані осугом.** З Інсбрука доносять: Дня 16 с. м. під вечер вибрав ся поручник стрільців цісарских з 4 полку, Ґляйсенберґ, з 4 вояками на лещатах на шпортову прогулку на гору Кеппель. Коли були під вершком, побачив офіцир, що на них летить з гори осуг (лявіна) і крикнув на вояків, щоби вхопили ся корчів. То однак не помогло богато і осуг вхопив офіцира і двох вояків та скотив їх 20 метрі глубоко в пропасть. Два другі вояки, що були позаду уйшли щасливо небезпечности і знайшли опісля офіцира засипаного по шию в снїгу, але ще живого. Одного з вояків знайшли також, але коли его відкопали, був вже неживий. Щоби знайти ще й другого, завізвано поміч та по якімсь часї і того відкопано неживого. Так закінчила ся шпортова прогулька.

— **Знов одного шпігуна арештовано.** Недавно тому доносили ми про арештоване „баронової“ Струве або Веберівної і російского рітмайстра від жандармериї Струве і купця Гавріловича з Тарнова. До сеї спілки, як показує ся, належав бувший урядник зелізничий інжинір-рисівник Кароль Штурм, котрого поліция вже від довшого часу мала на оці. Коли Струве станув в готели „Бельвю“, Штурм вислав до него листи з плянами зелізничими а лист той перехопив аґент поліцийний Айнгорн. Маючи такий доказ в руцї, перевела поліция ревізию в помешканю Штурма. Чи знайшла що, чи нї, не знати, але Штурма арештовано. Штурма усунено з посади урядника зелїзничого за якісь надужитя.

— **Репертуар руского народного театру в Дрогобичи** (Саля міска. Початок $7^1/_2$ вечером. Білєти продає раньше „Народна Торговля“ а вечером від год. 6 каса театру).

В недїлю дня 19. лютого премієра „Паливода“, народна комедия зі співами і танцями в 4 діях Карпенка-Карого.

Телеґрами.

Будапешт 18 лютого. Комісия войскова австрийскої делеґациї радить нинї над звітом субкомітету для достав войскових. Перший промавляв дел. Екснер.

Відень 18 лютого. Ґенер. кавалєриї Клобучар увільнений на власну просьбу зі становища інспектора армії, позістає однак і дальше командантом угорскої краєвої оборони.

Ґрац 18 лютого. Вчера вечером в Ґрацу і охрестности лютив ся страшенний вихор. На північ від Ґрацу, коло четвертої стациї в Штубінґ зачали горїти лїси. Огонь внаслїдок бурї прибрав такі розміри, що місцевість Штубінґ єсть в небезпечности. Около 11-ої год. в ночи вислано войско на поміч.

Берлин 18 лютого. Вчера по полудни і вечером лютила ся тут страшенна буря і наробила в містї і на передмістях великої школи. В Навен коло Шпандав зірвав вихор деревляний вершок з вежі ратушевої і кинув ним на землю, не зранивши на щастє нікого.

Париж 18 лютого. Француский ґубернатор в середній Африцї доносить, що войско француске коло Даркубі заатакувало відділ султана Денучі і побило его; 300 неприятелїв погибло, а серед них султан і богато проводирів племен 400 було ранених. По французскій сторонї згинуло 8.

Солунь 18 лютого. Прибув тут анґлїйский пароплав з 450 арабскими рекрутами; вислано їх до Тріполїса, але они в дорозї збунтували ся.

Цїна збіжа у Львові.

дня 10-го лютого:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	10·50	до 10·70
Жито	7·10	„ 7·30
Овес	7·90	„ 8·10
Ячмінь пашний	7·50	„ 7·70
Ячмінь броварний	7·70	„ 8·70
Ріпак	—·—	„ —·—
Льнянка	—·—	„ —·—
Горох до вареня	9·—	„ 13·—
Вика	8·50	„ 8·70
Бобик	7·90	„ 8·10
Гречка	—·—	„ —·—
Кукурудза нова	—·—	„ —·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„ —·—
Конюшина червона	75·—	„ 88·—
Конюшина біла	105·—	„120·—
Конюшина шведска	70·—	„ 80·—
Тимотка	40·—	„ 45·—

Надіслане.

— **Анкету** товариства „Просьвіта“ скликує після ухвали загальних зборів товариства „Просьвіта“ з дня 1 падолиста 1910 р. статутова комісия товариства на день 19 лютого с. р. год. 11 перед полуднем з таким порядком дневним: 1. Звіт голови комісиї, 2. Реферат проекту зміни статута з увзглядненєм ухвал загальних зборів з дня 29 червня 1910 р., 3. Реферат самостійного проекту зміни статута з увзглядненєм репрезентацийної системи, 4. Дискусия, 5. Вибір референта і корреферента для дефінїтивного виготовленя проекту статута. В цїли улекшеня веденя нарад постановляє ся, що до голосу будуть допущені виключно ті участники, які будуть обзнакомлені з послїдним проектом зміни статута, оголошеним друком в ч. 5 „Письма з Просьвіти“ з 1910 р. — За статутову комісию: *др. Евген Озаркевич* голова, *Ю. Балицкий* за секретаря.

— **Рускі диктати** до шкільної і приватної науки. На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив **Йосиф Танчаковский**, учитель школи ім. Шашкевича. Друге поправлене і розширене виданє. — Цїна 80 сот. і 5 сот. на опаску почтову. —

— **Подорож довкола землї**, весела товариска гра для науки і забави. Видане Руского Тов. педагоґічного у Львові. Цїна 1 К 50 с.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий**

З друкарнї В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.